

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas IV. Post Epiphaniam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

III. Quàm efficacia conceperit proposita hos resignationis affectus omni meliori possibili modo reliqua vita frequētare, & opere ipso declarare in quibusuis obiectis obedientiæ, patientiæ, submissionis, quantumuis arduis, purissimè propter Dei amorem & beneplacitum; intensissimè, quoad conatū intellectūs, voluntatis & exterioris cooperationis; constantissimè, tempore prosperitatis & aduersitatis; insatiabilissimè, quoad heroica desideria omni possibili perfectione ad nutum diuinæ voluntatis se conformandi in tempore & æternitate: idque ob causas i. puncto allatas. Zelus æmulandi hanc absolutissimam voluntatis nostræ cum diuina conformitatem.

4. Hebdom.
Post Epiphaniam.
I.

Dominica IV. Post Epiphaniam

De sedata maris tempestate. Matt 8.

I. **D**ormiente Christo oborta est in mari vehemens tempesta. Vt ab origine mundi tam nauis vniuersalis Ecclesiæ electorum filiorum Dei, quam nauicula particularis cuiusque electi.

tantis

tantis hucusque tentationum, persecu-
tionum, tribulationum, desolationum,
omnisq; generis aduersitatum procel-
lis iactata fuit, vt videri posset Deus
illius omnino oblitus: ita etiamnum
ijsdem iactari finitur occulto quidem,
sed misericordi diuinæ prouidentia
consilio. 1. Vt electi suam infirmitatem
humiliter agnoscant. 2. Vt sibi diffiden-
tes diuinum auxilium implorent. 3. Vt
strenuè cooperari diuinæ gratiæ absq;
stipendio cœlestis solatiij discant. 4. Vt
viriliter certando meritum augeant. 5.
Vt gloriose vincendo solidarum virtu-
tum altiores radices agant. 6. Vt alios
debiliores tepidioresue ad emulandum
prouocent. 7. Vt tot victorijs gloriosio-
rem æternæ vitæ coronâ sibi conquirât.

Quam bonus & misericors erga ele-
ctos suos est Deus, non solum, dum il-
los prosperis successibus & solatijs fo-
uet ac recreat, sed etiâ varijs ærumnis
& desolationibus exercet & castigat!
Amer crucis, resignatio.

II. Excitarunt eum territi discipuli,
quos sic arguit: *Quid timidi estis modica
fidei!* deinde surgens, imperat ventis &
mari, & facta est tranquillitas magna.

Quâta felicitas hominis verè pij, aut
religiosi in gratia iugiter viuentis, cre-

brò dignè communicantis, intimam cum Deo familiaritatem in exercitijs deuotionis fouentis, cui insurgente quauis tentationum vel aduersitatum procella præstò est adiutor infinitæ potentia, sapientia, bonitatis, qui possit, sciat, velit succurrere; modò cum uiua fide, filiali fiducia, & resignatione debita inuocetur! Gratitude, spes, feruor ad Christum confugiendi in aduersis.

III. Porò homines mirati sunt, dicentes: *Quis est hic, quia ventus & mare obediunt ei?* Quam merito suspicienda, collaudanda, amanda & glorificanda est infinita potentia, sapientia, bonitas Saluatoris nostri Dei, qui uti tunc solo imperio ventorum fluctuumque rabiem compescuit: sic etiam nunc exsurgentes contra fluctuantem Ecclesiam suam, & cuiusque electi nauiculam tentationum, persecutionum, tribulationum, ærumnarumque procellas toties, si expediat, sedare dignatur, quoties seridò inuocatur?

Si porò in hoc exilio tantam parit electis admirationem simul & exultationem obscura agnitio diuinæ benignitatis, è turbulentis periculis, & tribulationum fluctibus eos eruentis; qualem pariet in patria beatis clara in-

cursio

tuitio eiusdem eos è periculoso huius vitæ pelago ad felicissimum æternæ tranquillitatis portum tam mirabiliter deducentis? Fiducia filialis, patientia in aduersis, desiderium patriæ cœlestis.

De Purificatione B. V. Matris, & Presentatione Filij. Luc. 2. II.

I. **C**VM B. Virgo Deipara quadraginta iam dies in spelæo Bethlehemitico sanctissimè exegisset, porro legi examussim satisfactura cum Beato Iosepho accingit se itineri Ierusalem versus, vt in templo Domini solemnè sacrificio purificata Filium æterno Patri offerat, & quinque siclis redimat.

Quò humilitatis, gratitudinis, amoris, resignationis ac deuotionis sensu, priusquam viam hanc ingrederetur, prostrata coram filio & Deo suo gratias ac laudes retulerit æterno Patri pro tot admirandis fauoribus, beneficiisque sibi filioque in hoc antro exhibitis! Quàm ardentè eosdem affectus continuerit in via identidem blandè intuens, dulciterque pectori suo apprimens dilectissimum viscerum suorum! Quantò ardentius eosdem intenderit à longè conspicata templum, in quo se

tot annis cœlestibus delicijs enutritam grato animo recoluit! ac tandē multo etiam ardentius conscendens templi gradus, quos se trimulam, cum à parentibus illuc deduceretur, exultandam conscendisse meminit, præsertim cum se iam veri Messæ, cuius magnæ matris minima ancillula tunc esse optârat, ex gratuita gratia effectam matrem cerneret!

O anima mea, si & tu eisdem affectus simili pietate elicere studeres toto tempore peregrinationis tuæ ad cœlestem Ierusalem, maximè tunc, cum eundem in sacra communione exceptum corpore tuo gestas, quem ipsa brachijs circumferebat, quantis diuinorum solatorum delicijs difflueres? quanta alacritate continuos in via perfectionis progressus faceres? Zelus imitandi Beatam Virginem in prædictis affectibus frequentandis.

II. Templum ingressa iuxta legem sistens se filiumq; Domino, obtulit conuersum pauperibus sacrificium, paraturum, aut duos pullos columbarum: idque quàm eximio humilitatis, reuerentiæ, zeli gloriæ Dei, deuotionis affectu! quàm ardenti desiderio filium, qui voluit velut peccator circumcidi,

imi-

imitandi, omnesque ad sui filij; imitationem in his virtutibus prouocandi? Zelus eandem in his æmulandi.

III. Deinde primogenitum suum æterno Patri præsentauit, eundemque quinq; siclis redemit in memoriam liberationis Israel ex Ægypto, & præseruationis ab interneccione primogenitorum; simulq; seipsam totam, quoad corpus & animam, diuino eius obsequio liberalissimè obtulit: & hoc quidè tantò inflammatiore humilitatis, gratitudinis, zeli gloriæ Dei & deuotionis affectu, quò hoc sublimius fuit, æternoque Patri præ tot millenis primogenitorū oblationibus acceptius sacrificiū.

At quantò tandem sublimiore humilitatis, gratitudinis, amoris, zeli, resignationis excessu diuinus infans seipsum in manus eiusdem Patris, pro nobis omnibus à diabolicæ seruitutis iugo liberandis obtulit, cum incensissimis flammæ cordis desiderijs faciendi & patiendi, quicquid ipsi placuisset!

Quanta charitas Filij Dei erga nos indignos seipsum pro nobis tam liberaliter ad ardua quæque offerentis! Quanta liberalitas patris tam vili pretio redimi talem filium patientis, vt totus noster sit, nostrisque commodis se

totum impendat ! Amor , gratitudo , oblatio sui ipsius , seu perfecta resignatio.

III. De exultatione , prædicatione , & confessione Simeonis & Anna in Præsentatione Christi.

LUC. .

I. SIMEON iustus & timoratus expectans redemptionem Israel, veniens in spiritu in templum, agnovit infantem Christum, prout sibi fuerat diuinitus promissum, supplex & exultans adorauit, in vlnas reuerenter accepit.

Quanta illa gratia, huic sancto seni præ tot millenis millibus concessa, vt se assiduo studio eximie perfectionis, & zelo gloriæ Dei & salutis animarum disponere sciret, posset, velle ad illam diuini fauoris prærogatiuam singularem, qua peculiari assistentia spiritus Sancti dirigi, de instanti aduentu promissi Messie certior reddi mereretur, tandemque dignus haberetur illum ipsum, quem tot retrò sæculis tot iusti, tot Prophetae, tot reges videre desiderabant, non solum coram intueri, sed & amplecti & osculari!

Quam

Quàm beati eius oculi, quàm beatæ manus, quàm beatus sinus, in quo Deus infans requiescere est dignatus? Quam humili, grato, incensoque animo tantam diuinæ benignitatis erga se dignationem agnouit, suspexit, magnificauit? quale intrus gaudium, quale amoris incendium in corde sensit, quando tamdiu expectatum Saluatorem mundi pectori appressit?

O quoties tibi similis offertur gratia in sacrosanctæ Eucharistiæ adoratione, oblatione, sumptione! qua si lubeat plenius potiri, conare hunc deuorum senem in zelo propriæ a lienæque perfectionis, arctæque cum Deo coniunctionis æmulari.

II. Lætitia gestiens & dissolui cupiens prorupit in Canticum: *Nunc dimittis*, quanto affectu gratitudinis, fiduciæ, amoris, zeli gloriæ Dei! quàm fastidit terrena, incipiens gustare cœlestia! quàm vilescit illi desiderabile lumen cœli, cui datum est solem iustitiæ iam mundo exortum intueri? O quàm felix anima, quæ in assiduo studio perfectionis, intimæque cum Deo communionis in venerabili Sacramento, alijsque deuotionis exercitijs meretur diuinas prægustare delicias! quàm facile illa

H s ter-

terrenas fastidit consolatiunculas, anhelat ad cælestes! quàm hilariter ambulat, currit, volat ad omnia exercitia pietatis & mortificationis, ad quæ vix ante vel gehennali timore se compelli sinebat! At quantò felicior anima, quæ in continuo fervore spiritûs perseverans, sub egressum è corpore præsentire meretur illam pacem exuperantem omnem sensum, illam mentis serenitatem, illam dulcedinem, quâ se fruituram sperat in cælo, simulquæ ineffabili cum exultatione inchoare suavissimos illos affectus gratiarum actionis, amoris, ac laudationis diuinæ Maiestas in viâ, quos cõtinuabit æternum in patria! Zelus cõtinuus & cõstans eximiæ perfectionis, spes & desiderium patriæ cælestis.

III. Prædixit Simeon acerbam diuini infantis passionem: *Positus est hic in ruina, & in resurrectionem multorû in Israel, & in signum tui contradicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.* Anna quoque casta, pia vidua, orationi, ieiunio & perfectæ legis obseruationi dedita, diuino afflata spiritu, eundem esse verum Messiam agnoscit, & palàm profitetur.

Quantum gaudium Beata Virgo cum Sancto Iosepho hausit ex eo, quod cerneret

neret filium à Sanctis illis à Sancto Spi-
ritu illuminatis agnosci, adorari, & præ-
dicari verum Salvatorem mundi: tan-
tum percepit dolorē ex eo, quod audi-
ret eundem multis, qui, culpa sua, tanta
eius dignatione essent abusuri, fore la-
pidem offensionis, & petram scandali,
& scopum, in quem essent sagittas ca-
lumniarum, maledictionum, oppro-
briorum, persecutionum iaculaturi.

Quàm heroico animo se B. Mater ad
acerbissima & indignissima quæq; cum
filio toleranda resignarit? quàm acri ex
tunc compassionis gladio cor eius trās-
figi cœperit ex filij passione tam longē
ante præuisâ? Gaudium de gloria Chri-
sti, amor Crucis cum Christo, & pro
Christo.

De fugâ Christi in Aegyptum. Matt. 2.

IV.

I. **C**VM peracta oblatione diuini in-
fantis, in templo, Ioseph cum B.
Matre in Nazareth reuerti pararet, vel
reuersus, istic aliquam diu substitisset,
vel, vt alij volunt, statim à discessu Ma-
gorum, per Angelū in somnis monitus
est, fugere in Aegyptum, ob insidias
Herodis: *Surge & accipe puerum, & Ma-
trem eius, & fuge in Aegyptum, & esto ibi,
usque*

H 6

usque

vsque dum dicam tibi. En quàm marurè, æternus Pater persecutionem pati sinit dilectissimum Filium! quàm promptè, Patris beneplacitum amplectitur filius, iam tunc demonstrans nobis exemplo, regiam Crucis ad cælum viam! Quàm mira Dei erga dilectissimos quosque filios suos dilectio, quos eò pluribus, & grauioribus tentationibus, persecutionibus ærumnisque obrui permittit, quò tenerius eos diligit, sublimiusque in cælo exaltari cupit! Amor Dei, resignatio in manus diuini beneplaciti, tam in aduersis, quàm prosperis.

II. *Qui consurgens accepit puerum, & Matrem eius nocte, & fugit in Aegyptum.* En luculentum absolutissimæ obedientiæ exemplum in B. Iosepho & B. Virgine Matre! quàm cæcè, quàm promptè, celeriter, hilariter, quàm integrè absque vlla replicatione aut tergiversatione, cum perfectissima proprii iudicij, & voluntatis abnegatione tam inexpectatum, durum & arduum exequuntur mandatum, cum heroicis desiderijs in pluribus, etiàm magis arduis, diuino nutui parendi? at quàm excel- lentiore modo diuinus infans similes tunc affectus elicuerit, vt nobis copiosam impetraret gratiam intellectu, affe- ctu, &

ctu, & effectu perfectissimè diuinæ voluntati per Superiores nobis insinuata, obtemperandi?

Quanta alacritate & constantia tam longæ difficilisque per deserta, inculta, & aspera loca peregrinationis molestias tolerarint, suauissimam diuinæ providentiæ dispositionem suspicientes, atque in æterni Patris beneplacitū mentis oculos iugiter non absque singulari gaudio defigentes? Perfecta obedientia; & patientia.

III. Ad primum pueri Iesu in Aegyptum ingressum omnia simulacra, quibus illa scatebat, commoueri cœperunt, iuxta Isaia vaticinium: *Ecce Dominus ascendet super nubem leuem, & ingreditur Aegyptum, & commouebuntur simulacra Aegypti à facie eius.* Nam teste Lib. 10. Nicephoro, cum Christus Hermopolin urbem Thebaidos cum Sanctissima Matre & Iosepho attigisset, annosa arbor, Persis nomine, in qua Cacodæmon à cœca illa gente impiè colebatur, incuruata ramos ad terram vsque demisit, & quasi prona præsentem Dominum Maiestatis adorauit. In eadem urbe, teste Palladio, omnia cuiusdam templi idola in aduentu Christi confecta conciderunt: quod & alibi similiter

Isa. 19.

Lib. 10.

c. 31.

In vita

Appollo-

nij Abb.

c. 32.

contigisse piè credendum iuxta Epi-
 phanium, qui in vitâ S. Hieremias re-
 fert, eundem Ægyptijs prædixisse, o-
 mnia eorum idola ad primum Virginis
 cum filio suo ingressum in eas oras
 comminutum iri. Quanto gaudio ex-
 ultarint B. Virgo & Ioseph, cum cerne-
 rent tam miris prodigijs filij diuinita-
 tem gloriamq; manifestari! Dæmones
 hucusque ab Ægyptijs cultos fugari,
 sicque spem affulgere, profligatâ idolo-
 latriâ regnum illud adeò sterile, spino-
 sum, tamque abominandis supersticio-
 nibus plenum conuertendum breui in
 paradisum, ex quo suauissimi flores tot
 Martyrum, Monachorum, & Anacho-
 retarum essent prodituri! Quanto è
 contra dolore affecti fuerint, cum vi-
 derent dæmonibus in tot idolis, brutis
 animantibus, atque adeo ipsis etiâ ser-
 pentibus diuinos honores sacrilegè de-
 ferri, sicq; dementatos miserabiles illos
 populos maximo numero ad inferos
 ferri! cum insuper audirent immanem
 illam Herodis tyrannidem in innocen-
 tes exercitam iam fama vulgatam? Quâ
 teneros intimæ compassionis, quam ar-
 dentes zeli diuini honoris affectus cre-
 berrimè elicuerint? quot lacrymas fu-
 derint, quâto hæc omnia diuinius præ-
 stiterit

stiterit diuinus infans? Gaudium de gloria Christi, zelus diuini honoris, & animarum pereuntium salutis.

De reditu Christi ex Aegypto. Matt. 2. IV.

I. ERAT ibi vsq; ad obitum Herodis, integrum videlicet septennium.

Quàm varias, grauesque tam diuturni apud ignotos, barbaros, idololatrias, exilij ærumnas sustinere dignatus est Filius Dei, sponte exulans a cœlesti regno tanquam aduena & peregrinus in Aegypto, propter homines, culpa sua extores paradiso, veros aduenas & peregrinos in terra, cui maledixit Dominus! 1. Vt eos ab æterno, quod meruerant, exilio, liberaret. 2. Vt exilij huius ærumnas æquanimiter ferre, atque in his ad cœlestem patriam suspirare doceret. 3. Vt easdem nobis & exemplo suo tolerabiles, & gratia, quam promeruit, meritorias redderet, ac per illas æquo, fortis, hilarique animo toleratas, aditum nobis ad cœlestis paradisi quietem resereret.

Quàm profundè id B. Virgo cum Sancto Iosepho expenderit, ac proinde quanta æquanimitate & lætitia omnes occurrentes molestias deuorârunt! quam meritò idem nobis æmulandum, quibus

bus constat, quia per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei? Gratitude, amor, patientia in ærumnis.

II. Defuncto Herode monetur in somnis Ioseph per Angelum reuerti in terram Israel. Quanto hoc cœleste oraculum B. V. & Ioseph cordis tripudio, quanto fiducię erga diuinam providentiam incremento exceperint? quàm deuotè in diuinę bonitatis laudes cum filiolo septenni eruperint? quàm ardentè sese diuinę voluntati resignarint? quàm hilariter sese itineri, quantumuis longo ac difficili, accinxerint? quantò maiore mœrore ante eum regio

Psal. 136.

Super flumina Babylonis illic sedimus, & fleuimus, cum recordaremur tui Sion: tantò nunc maiore iubilatione concinuit: Latatus sum in his, qua dicta sunt mihi in domum Domini ibimus.

O quàm felices illi, qui exilij huius molestijs patienter toleratis merentur sub horam mortis cum filiali fiducia euocari in cœlestem patriam, vbi æternum videbitur, amabitur, & laudabitur Deus Deorum in Sion! Fiducia, feruor constans ardua quæque faciendi, & patiendi pro gloria Dei.

III. Re-

III. Redeuntes in terram Israel diuino monitu ob timorem Archelai regnantis pro Herode, secesserunt in Nazareth Galileæ, vnde Iesus Nazareus, id est, Sanctus, Deo sacer, floridus, non absque singulari Dei prouidentia dictus.

Quam molestum illis fuerit hoc tam horridum & longinquum iter, præsertim septenni Iesulo? quanta nihilominus alacritate, & gaudio illud confecerint, nunc, more suo, diuinæ prouidentia & bonitatis abyssum contemplan- do, nunc affectus consuetos humilitatis, gratitudinis, amoris, resignationis, zeli gloriæ Dei identidem innovando, nunc piè colloquendo, nunc in diuinas laudes psalmosque medullitus erumpendo. En modum piissimum laboriosam huius ærumnosæ vitæ nostræ peregrinationem ad cœlestem patriam piè instituendi. Hanc admirare & imitare.

De Christi duodennis ascensu in templum. Luc. 2. VI.

I. **P**Ver Iesus factus annorum duodecim ascendit Ierosolimam cum Beata Matre & Iosepho, secundum consuetudinem diei festi, i. Vt nobis exactæ.

exactæ obedientiæ, eximia deuotionis, & zeli gloriæ Patris exemplum daret. 2. Vt gratiam imitandi impetraret. 3. Vt culpas, & negligentias nostras, in his committi solitas, expiaret.

Quâ modestia, reuerentia, pietate hanc sacram peregrinationem peregerint, nunc diuina mysteria & beneficia attentè contemplando, nunc inflammatas piorum desideriorum sagittas eiaculando, nunc pariter psalmos piè recitando, nunc sanctos de rebus diuinis sermones miscendo, sicque itineris molestias releuando? quanto porò maiore modestia, reuerentia & pietate solemnibus in templo sacrificijs, diuinisque laudibus interfuerint? Quam sublimis religionis, zeli gloriæ diuinæ, humilitatis, gratitudinis, amoris, resignationis, aliosque sibi familiares affectus multò tunc affectuosius frequentarint?

Quam æquum foret, vt simili reuerentia, intentione, attentione, deuotione solitis deuotionis exercitijs secundum exemplar hic tibi propositum vacare nitereris? Gratitudo, zelus exercitia deuotionis perfectè obeundi.

II. Remansit illic consummatis diebus puer Iesus inscijs parentibus, qui existimantes

mātes illum esse in comitatu, cum post iter diei quēsitum non reperissent inter cognatos & notos, regressi sunt in Ierusalem requirentes eum. Voluit Iesus triduo illo Ierosolymis remanere non cōsultis parētibus, quos sciebat maximo perē cōtristandos, 1. Ut nobis in tantilla ætate heroicum præberet exemplum exuendi omnē carnis & sanguinis affectū erga parentes, & carnaliter propinquos, si conentur nos, quoquo modo, in diuino obsequio impedire. 2. Ut copiosam sic promereretur nobis gratiā, naturalem illū inordinatum que filiorū erga parentes, & parentum erga filios amorem generosē vincendi, atque in spiritualem ordinatumq; conuertendi. 3. Ut parentibus suis ampliorem præberet occasionem merendi, posterisque exemplum relinquendi, ut filiorum a se diuulsionem, si à Deo vocentur, resignato animo ferant.

Quām sanctē Iesus hoc triduum in templo, velut alter Samuel transegerit, absque cibo, vel tenui emendicato vitans, humi cubans, in oratione pernoctans, auxilia gratiæ omnibus exemplū suū secuturis enixē efflagitās, atque in spiritu exultās, præuidēs tot insignes victorias, quas de carne & sanguine tot
vtrius-

utriusque sexus essent relaturi? Quanto
 è contra in mœrore Beata Virgo cum
 Iosepho hoc triduo fuerit, ob dulcissi-
 mi filij sui absentiam, quem sollicitè
 quærebat, ad quem velut vnicum ani-
 mæ suæ solatium lacrymabunda sui om-
 niumque oblita suspirabat, non ta-
 men immoderata cum tristitia, sed exi-
 mia cum humilitate, & resignatione in
 beneplacitum diuinæ providentiæ.
 Mortificatio affectus erga sanguine
 iunctos, resignatio & humiliatio sui in
 desolatione

III. Post triduum repertus in templo
 in medio Doctorum audiens, & inter-
 rogans illos, matris amorosè dolorem
 suum & Iosephi exponenti, *Fili, quid
 fecisti nobis sic?* respondit subduriusculè
 in speciem, sed non absque magni pon-
 deris ratione, omniumque nostrum
 perfectionis: *Nesciebatis, quia in his, quæ
 patris mei sunt, oportet me esse?* 1. Ut se non
 purum hominem esse ostenderet, sic-
 que magnum Incarnationis mysteri-
 um, ut aliàs sæpè, sic etiam nunc, quan-
 do cœpit aliquos diuinæ sapientiæ ra-
 dios mundo communicare, vehemen-
 tius inculcasset. 2. Ut zelum diuini serui-
 tij omnibus rebus præponendum esse,
 nec in parendo diuinæ vocationi ad
 Ratum

Statum perfectionis parentum diuinæ voluntati repugnantium consilia requirenda manifestè doceret. 3. Vt Beatę Matri ansam maioris meriti per exercitium humilitatis, patientiæ & resignationis, quod ad nostram instructionem opus erat, hac ratione præberet. Quod responsum mysterijs plenum B. Virgo absque vlla perturbatione aut tristitiâ, humili grataq; mente acceptauit, *conseruans omnia verba hac in corde suo*, profundeque expendit, eximiosque pariter humilitatis & resignationis affectus exercuit. Zelus patendi diuinæ vocationi, vindicandi affectum carnis & sanguinis, humilitas, patientia & resignatio in admonitionibus, increpationibus, desolationibus ferendis.

De vitâ Christi priuatâ vsque ad trigesimum ætatis annum Luc. 2. VII.

I. **I**esus descendit cum eis, & erat subditus illis. Quanta illa Filij Dei dignatio, quis enim & qualis, quibus & qualibus subditus esse, atque in omnibus perfecte obtemperare dignatur? Dominus seruis, rex subditis, creator creaturis, Deus infinitæ maiestatis, vilibus terræ vermiculis. *Quomodo?*

doz

do? perfectissimè, quoad intellectum, voluntatem, & executionem, in omnibus, quæ sciret placere Matri, & Iosepho, non expectando imperium, sed præueniendo nutum; purissima cum intentione gloriæ Patris, & nostræ salutis, ac perfectionis; ardentissima cum deuotione, humilitate, reuerentia, alacritate, insatiabili cū desiderio in pluribus, magisque arduis ac longè diutius ad nutū æterni Patris omnibus, quibus placeret, & in omnibus vsq; ad cōsummationem sæculi parendi. Has ob causas, 1. Vt inobedientiã Adæ, omniumque nostrū expiaret, iniuriãq; æterno Patri illatam resarciret. 2. Vt perfectę obedientiæ ideam, quam imitaremur, viuis quasi coloribus expressam nobis relinqueret. 3. Vt vberem gratiam æmulandi, tot heroicis obedientiæ actibus, impetraret.

En Deus amore tui creaturis obedire, & quidè perfectissimè, gessit; tu puluis & cinis amore Creatoris Superioribus tuis parère renuas, aut imperfectè parere præsumas? Gratitude, amor, zelus proficiendi in perfecta obedientia.

II. Proficiebat sapientia, & aetate, & gratia apud Deum & homines. En increatum, æternum verbum Patris, infinitæ sapientię

entia & sanctitatis, quod in se proficere non potuit: idemq; caro factū ab initio conceptionis plenū gratiæ & veritatis, scientiæ & sanctitatis, quod in his charismatis crescere non decuit: nihilominus ita sese exterius gessit, tamq; serid, ordinaria media, insignem animæ puritatem, virtutum soliditatē, propriæque voluntatis cum diuina conformitatem acquirendi, cōseruandi, augendiq; adhibuit, ac si horū adminiculis, ad gratiæ & sanctitatis augmentū cōparandum, ac tot multiplicatis, tamq; eximijs omnium virtutū actibus ad infusos ab initio habitus intendēdos egeret: cum tamē illis reuera non sibi virtutum, quas perfectissimas acceperat, incrementum acquireret, sed nobis vberiorē gratiam, quā plurimū egebamus, impetraret. Et quidē in hunc finē, vt sic nobis exēplo suo studiū continuū progrediēdi in via perfectionis inculcaret, tepiditatē nostrā expiaret, feruens desideriū proficiendi cum ceteris charismatis necessarijs promereret. quāta & illa amantissimi Saluatoris nostri dignatio! quātus amor! Gratitude, amor, zelus proficiēdi.

III. Iesus fabrilem artem vsq; ad trigessimū ætatis annū exercuisse colligitur ex illo Marci 6. *Nonne est hic faber?*

Marc. 6.

ber?

ber? Voluit Filius Dei, mundi Saluator,
 summus legislator, summus rex, &
 Pontifex, triginta annis priuatam vi-
 tam agere, incognitus latere sicque per
 exercitia vitæ actiuae, & contemplatiuae
 se ad prædicationis officium auspican-
 dum præparare: cuius *typum* gessit *Ioseph*
 triginta annis incognitus latitans, præ-
 usquam à Pharaone toti Aegypto præ-
 ficeretur: *Moyfes* similiter, qui multis
 annis occultus in terra Madian vixit
David, qui triginta annis partim occultus,
 partim profugus latuit, antequam
 ille ad liberandum populum Israel, hic
 ad regendum assumeretur, idque ob
 has potissimum causas. 1. Ut doce-
 ret exemplo suo omnes ad salutem ali-
 orum, quouis modo, vel docendo, vel
 regendo procurandam vocatos, oportere
 prius, diu multumque in propria
 perfectionis studium incumbere, pro-
 fundumque intimæ humilitatis, subie-
 ctionis, resignationis, deuotionis, alia-
 rumque virtutum fundamentum po-
 nere, priusquam ad alios dirigendos
 perficiendosque audeant prosilire. 2. Ut
 retunderet nonnullorum intempesti-
 uum zelum alios docendi & regendi,
 priusquam ipsi sufficienter doctrina &
 virtute sint instructi, immemores ma-
 gistri

gistri sui, de quo scriptum: *Cœpit facere & docere*. Et illius D. Gregorij moniti: *Non debet hominum ducatum suscipere, qui nescit hominibus benè viuendo praire.*

3. Ut omnibus priuatam vitam, religionisque actiuam, aut mixtam sectantibus, ordinarias statui cuiusque proprias functiones, quantumuis viles & abiectas, piè perfecteque obeundi absolutissimum exemplar ob oculos poneret. 4. Ut copiosa auxilia gratiæ ad imitandum necessaria omnibus impetraret, suoque exemplo efficacius omnes ad æmulandum prouocaret. 5. Ut defectus in his committi solitos, amorisque propriæ excellentiæ & existimationis excessus superabundè expiaret.

Quàm diuinos inter hos manuum labores affectus omnium virtutum frequentârit, quàm heroica desideria plures, abiectiores, duriores, diuturnioresque amore nostri, labores, ærumnasque interposuerit, quàm feruenter suos conatus æterno Patri pro singulis electis obtulerit? quàm admiranda illa Filij Altissimi demissio, non dedignantis in sudore vultûs sui opere manuum victum quotidianum lucrari? quàm obstupuerint angelici spiritus

I

po-

potentissimum fabricatorem orbis, qui tribus digitis appendit molem terræ, fabrilem artem exercere, nec novum fabricare mundum, sed humilitatis gladium, quo caput infernalis Goliathi amputet, superbiamque humanæ iugulum transfigat? Quam merito nos deceret tantam eius dilectionem admirari, & dignationem imitari? Zelus opera humilitatis, omniaque ordinaria munia piè perfecteque obeundi.

5. Heb-
domas
Post E-
piph.

Dominica V. Post Epiphaniam.

De bono semine & zizanijs. Matt. 13.

1.

1. **C**ONSIDERA quàm sedulò Deus seminator bonorum hominum in agro Ecclesiæ suæ, & animæ cuiusque Electi seminet bonum semen coelestium veritatum, piarum cogitationum, sanctorum desideriorum, diuinorum impulsuum, aliorumque gratiæ excitantis auxiliorum, ex paterno affectu, eo consilio, vt semen illud magnos omnimodæ perfectionis, gratiæ & gloriæ fructus proferat: è contra, quàm sollicitè Sathan quærat omnes occasiones super-